"Haklarım Saklı" Diyen İstifa

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 9. Hukuk Dairesi	12.05.2026	Onama

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2026/5119	2026/4374	İş K. 24, 1475 s. K. 14, HMK 362, HMK 371

ÖZET

Şehir değişikliği nedeniyle ayrıldığını yazan ve yasal haklarını saklı tutan işçinin feshi haklı nedene dayanmadı; saklı tutma kaydı fesih nedenini sonradan değiştirme hakkı vermez. Bozmaya uyularak kıdem tazminatını reddeden karar onandı.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/haklarim-sakli-istifa-sehir-degisikligi-kidem-2026-4374/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

9. Hukuk Dairesi 2026/5119 E. , 2026/4374 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 27. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2025/2402 E., 2026/188 K.

Bölge Adliye Mahkemesince bozmaya uyularak verilen karar taraf vekillerince temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda;

Miktar veya değeri temyiz kesinlik sınırını geçmeyen davalara ilişkin nihaî kararlar, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 362. maddesi uyarınca temyiz edilemez. Temyize konu edilen miktarın kesinlik sınırının altında kalması hâlinde anılan Kanun'un 366. maddesi atfıyla aynı Kanun'un 352/1-(b) hükmü uyarınca temyiz dilekçesinin reddine karar vermek gerekir.

Dosya içeriğine göre hüküm altına alınan ve davalı tarafından temyize konu edilen toplam miktar, Bölge Adliye Mahkemesinin karar tarihi dikkate alındığında, 04.06.2025 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 7550 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 20. maddesi ile değiştirilen 6100 sayılı

Kanun'un ek madde 1/2 hükmü uyarınca dava tarihi itibarıyla kesinlik sınırı olan 78.630,00 TL'nin altında kaldığından davalı vekilinin temyiz dilekçesinin reddine karar vermek gerekir.

Davacı vekilinin gerekli şartları taşıdığı anlaşılan temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin davalı bünyesinde 08.09.2008-28.01.2021 tarihleri arasında çalıştığını, müvekkilin haftalık yasal çalışma süresinin üzerinde fazla çalışma yaptığını ancak karşılığı ücretin ödenmediğini, feshe bağlı alacaklardan kıdem tazminatı, yıllık ücretli izin ve fazla çalışma ücreti alacaklarının arabuluculuk görüşmeleri sırasında talep edildiğini ancak anlaşma sağlanamadığını belirterek kıdem tazminatı, yıllık ücretli izin ve fazla çalışma ücreti alacaklarının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; talep edilen alacakların zamanaşımına uğradığını, davacının 15.02.2021 tarihinde hiçbir baskı altında kalmadan tamamen kendi rızasıyla şehir değişikliğini gerekçe göstererek istifa ederek işten ayrıldığını, istifa eden işçinin kıdem tazminatı talep hakkı bulunmadığını, davacının yıllık ücretli izin ile fazla çalışma ücreti alacaklarının bulunmadığını savunarak davanın reddine karar verilmesini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İstanbul 17. İş Mahkemesinin 23.05.2023 tarihli kararı ile; iş sözleşmesinin tazminat gerektirmeyecek şekilde sona erdiğinin ispat külfetinin davalı işverenlikte olup dava dilekçesinde iş sözleşmesinin feshi konusunda beyanda bulunulmadığının, davalı işverenin ise davacının hiçbir baskı altında kalmadan tamamen kendi rızası ile şehir değişikliğini gerekçe göstererek istifa edip işten ayrıldığını savunduğunun görüldüğü, dosyaya sunulan 15.02.2021 tarihli davacı tarafından imzalanan dilekçe içeriğinde şehir değişikliğinden dolayı görevinden ayrıldığını, 12 yıllık emeğine karşılık tazminat istemesine rağmen hiçbir kısmını alamadığını beyan ettiğinin görüldüğü, beyanlarına başvurulan davacı tanıklarının iş sözleşmesinin feshinin davacının fazla çalışma ücreti alacaklarını talep etmesine karşın ödenmemesi nedeniyle sona erdiğini ifade ettikleri, davacının fazla çalışma alacağı ile ilgili yapılan değerlendirmede davalı işveren tarafından yapılan fazla çalışma ödemeleri dikkate alındığında davacının bakiye alacağının bulunmadığının anlaşıldığı, bu hâlde davacının iş sözleşmesini fesihte haklı nedeninin bulunmadığı, kaldı ki davacı tarafından imzalanan dilekçe içeriğinde şehir değişikliği nedeniyle işten ayrılmak istediğine ilişkin beyandan iş sözleşmesinin istifa suretiyle sona erdirildiğinin anlaşıldığı, buna göre davacının kıdem tazminatına hak kazanamayacağı, davacının bakiye yıllık ücretli izin hakkı karşılığı ücretin ödendiğinin davalı işveren tarafından ispatlanamadığı gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin 23.05.2023 tarihli kararına karşı süresi içinde davacı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine Bölge Adliye Mahkemesinin 04.06.2025 tarihli kararı ile; davacının işten ayrılmak için verdiği dilekçe içeriğinin "Otomasyon şefliği görevimden 28/02/2021 tarihinde yapacağım şehir değişikliğinden dolayı ayrılıyorum. 12 yıllık emeğime karşılık tazminatımı talep etmeme rağmen hiçbir kısmını alamadığımdan dolayı tüm yasal haklarım saklı kalmak kaydıyla 28.02.2021 tarihinde ayrılıyorum." şeklinde olduğu, davacının dilekçesinde tazminatlarının ödenmesini de talep ettiğinden dilekçenin istifa dilekçesi olarak kabulünün mümkün olmadığı, dava dilekçesinde davacının son 2 senedir yemek zammı almadığı, talep ettiğinde cevap alamadığı, davacıya günlük yemek ücreti olarak 19,20 TL verildiği, ayrıca yönetim değişikliği öncesi giyim yardımı da yapılırken yönetim değişikliğinden sonra bu yardımı da alamadığının belirtildiği, beyanlarına başvurulan davacı tanıklarının anlatımlarından 2019 yılı öncesi aylık 800,00 TL olan yemek bedelinin daha sonra günlük 17,00 TL'ye düşürüldüğü, önceki yönetim döneminde yapılan giysi yardımının ise kaldırıldığının anlaşıldığı, davacının sosyal haklarındaki bu aleyhine değişikliğin iş sözleşmesinin haklı nedenle feshini gerektirir nitelikte olduğu, dolayısıyla davacının kıdem tazminatı talebinin kabulü gerekirken reddine karar verilmesinin hatalı olduğu, İlk Derece Mahkemesince alınan bilirkişi raporunun denetime ve hüküm kurmaya elverişli bulunduğu, İlk Derece Mahkemesince fazla çalışma ücreti alacağı talebinin reddine dair verilen kararın yerinde olduğu gerekçesiyle davacı vekilinin istinaf başvurusunun kabulü ile İlk Derece Mahkemesi kararı kaldırılarak yeniden esas hakkında hüküm kurulmak suretiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

V. BOZMA VE BOZMADAN SONRAKİ YARGILAMA SÜRECİ

Bölge Adliye Mahkemesinin 04.06.2025 tarihli kararının süresi içinde davalı vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine Dairece, davacı tarafından davalıya hitaben yazılan 15.02.2021 tarihli dilekçe incelendiğinde; "08.09.2008 tarihinden itibaren çalışmakta olduğum Teknik ve İdari İşler Direktörlüğüne bağlı Otomasyon Şefliği görevimden 28.02.2021 tarihinde yapacağım şehir değişikliğinden dolayı ayrılıyorum. 12 yıllık emeğime karşılık tazminatımı talep etmeme rağmen hiçbir kısmını alamadığımdan dolayı tüm yasal haklarım saklı kalmak kaydıyla 28.02.2021 tarihinde ayrılıyorum."' ifadelerine yer verildiğinin anlaşıldığı, her ne kadar Bölge Adliye Mahkemesince tazminatların ödenmesi de talep edildiğinden, dilekçenin istifa dilekçesi olarak kabul edilemeyeceği belirtilmiş ise de davacının dilekçesinde açıkça şehir değişikliğinden dolayı görevinden ayrıldığını açıkladığı, bu beyan karşısında, feshin sebebinin şehir değişikliği olduğunun açık olduğu, şehir değişikliğinin, davacının kendisinden kaynaklanan özel bir neden olup 4857 sayılı İş Kanunu'nun 24. maddesi bağlamında haklı bir sebep olarak kabul edilemeyeceği, diğer taraftan fesih bildiriminde yasal hakların saklı tutulduğunun belirtilmesinin, davacıya daha sonra fesih nedenini istediği şekilde değiştirme hakkını vermeyeceği, hâl böyle olunca iş sözleşmesinin feshi haklı bir nedene dayanmadığından davacının kıdem tazminatı talebinin reddi gerekirken kabulün hatalı olduğu gerekçesiyle Bölge Adliye Mahkemesi kararının bozulmasına karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesinin ilâm başlığında tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; bozma kararına uyularak kayıtlar üzerinde inceleme yapan denetime elverişli bilirkişi raporundaki hesaplamaların

hükme esas alındığı gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

VI. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

1. Davacı vekili temyiz dilekçesinde;

a. Davalı tarafından müvekkilinin işçilik alacaklarının ödenmediğini, iş sözleşmesinin bu nedenle müvekkili tarafından haklı olarak feshedildiğini,

b. Müvekkilinin fazla çalışma yapmasına karşın karşılığı ücretin ödenmediğini, müvekkilinin son iki senedir yemek zammı almadığını, davalı ... yönetiminin değişmesi nedeniyle giyim yardımı ödemesinin kesildiğini, bu hususların iş sözleşmesinin feshi için haklı neden oluşturduğunu,

c. Söz konusu istifa dilekçesinin davalı işveren tarafından müvekkiline zorla imzalatıldığını ileri sürmüştür.

2. Davalı vekilinin temyiz dilekçesinin miktardan reddine karar verildiğinden, temyiz sebeplerine yer verilmemiştir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Dosya içeriğine, bozmanın mahiyeti ve kapsamına göre taraflar arasındaki uyuşmazlık, iş sözleşmesinin davacı işçi tarafından haklı nedenle feshedilip edilmediği ve buna göre davacının kıdem tazminatına hak kazanıp kazanmadığına ilişkindir.

Temyiz olunan nihai kararların bozulması 6100 sayılı Kanun'un 371. maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

Temyizen incelenen Bölge Adliye Mahkemesi kararının bozmaya uygun olduğu, kararda ve kararın gerekçesinde hukuk kurallarının somut olaya uygulanmasında bir isabetsizlik bulunmadığı, bozmaya uyulmakla karşı taraf yararına kazanılmış hak durumunu oluşturan yönlerin ise yeniden incelenmesine hukukça imkân bulunmadığı anlaşılmakla; davacı vekilince temyiz dilekçesinde ileri sürülen nedenler kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

VII. KARAR

Açıklanan sebeple;

A. Davalı Temyizi Yönünden

Davalı vekilinin temyiz dilekçesinin miktardan REDDİNE,

B. Davacı Temyizi Yönünden

Davacı vekilinin yerinde görülmeyen tüm temyiz itirazlarının reddi ile usul ve kanuna uygun olan kararın ONANMASINA,

Aşağıda yazılı temyiz giderinin temyiz edenlerden davacıya yükletilmesine,
Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine

gönderilmesine,

12.05.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.